

РЕШЕНИЕ

№ 7644

гр. София, 07.12.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 54 състав,
в публично заседание на 05.10.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Атанас Николов

при участието на секретаря Ирена Йорданова, като разгледа дело номер **4208** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във вр. с чл. 43, ал. 3 от Закона за подпомагане на земеделските производители (ЗПЗП).

Производството по делото е образувано по жалба на „УПХ“ ЕООД с ЕИК[ЕИК] срещу Уведомително писмо с изх. № 02-220-2600/7418 от 05.08.2021 г. за извършена оторизация и изплатено финансово подпомагане по схеми и мерки за директни плащания, базирани на площ, издадено от заместник изпълнителния директор на ДФ „Земеделие“, за кампания 2019 по подаденото от жалбоподателя заявление за подпомагане с УИН: 22/270519/95186.

В жалбата се твърди, че при издаването на оспорения административен акт са допуснати нарушения на процесуалните правила и материалния закон. Посочва се, че в уведомителното писмо липсват конкретни мотиви, от които биха могли да се установят основанията за предприетото намаление на исканата субсидия по СП-основна, което прави акта неразбираем и възпрепятства възможността за проверка на материалната му законосъобразност. По тези съображения моли за отмяна на оспореното уведомително писмо в оспорената част и връщане на преписката на органа за ново произнасяне, както и за присъждане на направените по делото разноски, в това число и адвокатско възнаграждение на основание чл. 38, ал. 2 във вр. с чл. 38, ал. 1, т. 3 от Закона за адвокатурата.

Ответникът Заместник изпълнителния директор на ДФ „Земеделие“ [населено място],

чрез процесуалния си представител – П. Г., юриконсулт, оспорва жалбата като неоснователна и моли да бъде отхвърлена. Поддържа съображенията, изложени в становището на зам.изпълнителния директор на ДФЗ, приложено към административната преписка при изпращането ѝ в съда.

От фактическа страна.

Началото на административното производство по издаване на оспореното Уведомително писмо е поставено с подадено от жалбоподателя общо заявление за подпомагане за кампания 2019 г. с УИН: 22/270519/95186, с което е поискано финансово подпомагане по няколко схеми и мерки от ПРСР 2014-2020 г., в това число и по СП (основна). В представляващата неразделна част от подаденото заявление Таблица на използваните парцели 2019 г. е посочен всеки блок на земеделско стопанство (БЗС) и землището, в което се намира, като заявителят е отбелязал, че кандидатства по СП (основна), броя на парцелите и площта.

По подаденото общо заявление за подпомагане, в частта относно поисканото финансиране за кампания 2019 г. по схеми и мерки за директни плащания, базирани на площ, са оторизирани суми по всички заявени мерки с изключение на СП (основна), което е станало чрез Уведомително писмо с изх. № 02-220-2600/7418 от 05.08.2021 г. за извършена оторизация и изплатено финансово подпомагане по схеми и мерки за директни плащания, базирани на площ, издадено от заместник изпълнителния директор на ДФ „Земеделие“. Мотивите са изложени в табличен вид, с пояснения към таблицата, като намаленията са отразени в колона 3 от таблица 1. От поясненията към колона 3 става ясно, че са възможни пет хипотези за намаления, с няколко подхипотези по първата от тях. В акта липсва конкретизация коя точно хипотеза е приложена и по отношение на кой имот.

Яснота относно описаните обстоятелства е внесена допълнително с приложеното към административната преписка при изпращането ѝ в съда становище от зам.изпълнителния директор на ДФЗ - л. 15 от делото.

Оспорването на посоченото Уведомително писмо е станало повод за иницирането на настоящото производство, в което предвид разпоредбата на чл.168, ал.1 от АПК съдът следва да прецени законосъобразността на обжалвания административен акт на всички основания по чл.146 от АПК - валидността му, спазването на процесуалноправните и материалноправните разпоредби по издаването му и съобразен ли е с целта, преследвана от закона.

Съгласно чл. 11, ал. 2, т. 4 от ЗПЗП, ДФЗ е акредитиран за единствената разплащателна агенция за Република България за прилагане на Общата селскостопанска политика на Европейския съюз. По силата на чл. 20а, ал. 1 от ЗПЗП изпълнителният директор на фонда е изпълнителен директор и на Разплащателната агенция. В това си качество той организира и ръководи дейността на разплащателната агенция и я представлява. Съгласно чл. 20а, ал. 4 от ЗПЗП изпълнителният директор може да делегира със заповед част от предоставените му от управителния съвет правомощия за вземане на решения и/или сключване на договори за финансово подпомагане и административни договори по Закона за управление на средствата от Европейските структурни и инвестиционни фондове на заместник-изпълнителните директори и на директорите на областните дирекции на фонда. В настоящия случай, видно от т. 1 на представената по делото Заповед № 03-РД / 715/ 27.06.2017 г. (л. 9 от

делото) Изпълнителният директор на ДФЗ е делегирал на Зам. изпълнителния директор на ДФЗ – П. С. правомощието да издава и подписва всички уведомителни писма по схемите и мерките за директни плащания за извършена оторизация и изплатено финансово подпомагане, които са подали заявление по реда на Наредба № 5 от 27. 02. 2009 г. за условията и реда за подаване на заявления по схеми и мерки за директни плащания. Изложеното сочи, че оспореният административен акт е издаден от компетентен орган, в кръга на неговите правомощия.

Оспорената заповед като административен акт по смисъла на чл. 21, ал. 1 от АПК следва да отговаря на изискванията за съдържание и форма, определени в чл. 59 от АПК. Разпоредбата на чл. 59, ал. 2, т. 4 от АПК предвижда, че административният акт следва да съдържа фактическите и правни основания за издаването му, от което следва, че императивно изискване на закона е административният акт да е мотивиран.

Както се посочи и по-горе, фактическите и правни основания за издаване на Уведомителното писмо , съставляващи мотиви на административния орган, се съдържат в табличен вид в оспореното уведомително писмо, включително и в разясненията по колони на самите таблици. Коментира се и това, че в писмото липсва конкретизация коя точно хипотеза за намаление на плащанията е приложена и по отношение на кои парцели е счетено, че са недопустими за подпомагане, и защо е наложена санкция, подлежаща на прихващане от бъдещи плащания, т. е. липсват мотиви, въз основа на които би могла да се направи преценка за материална законосъобразност на акта. Що се касае до допълнително изложените мотиви в становището на органа, приложено към преписката при изпращането ѝ в съда (л. 16), същото не може да санира липсата на мотиви в първоначалния акт. Съгласно ТР № 16 от 1975 г. на ОСГК на ВС мотивите към административния акт могат да бъдат изложени и отделно от самия акт в съпроводителното писмо или в друг документ, най-късно до изпращането на жалбата срещу акта на по-горния административен орган, ако изхожда от същия административен орган, който е издал акта. Липсата на мотиви към първоначалния административен акт не съставлява съществено нарушение на закона и в случаите, при които по-горният административен орган е потвърдил мотивирано акта. В случая конкретни съображения обаче за постановения отказ и наложената санкция не се намират в нито един от посочените в тълкувателното решение видове документи, защото производството не е във фаза по обжалване пред по-горестоящия административен орган. Допълнително изложените мотиви след издаване на акта трябва да доведат до знанието на адресата съображенията на административния орган, за да може страната адекватно да прецени дали е основание за оспорване, респ. да подготви ефективно защитата си. Недопустимо е обаче да се излагат мотиви към акта, адресирани до съда, едва след сезирането му с жалба. Налице е съществено нарушение на правилата за мотивиране на оспорения административен акт, което е основание за отмяна. Изцяло в този смисъл Решение № 5897 от 15.06.2022 г. на ВАС по адм. д. № 2366/2022 г., V о., Решение № 3546 от 13.04.2022 г. на ВАС по адм. д. № 277/2022 г., V о., Решение № 2064 от 24.02.2023 г. на ВАС по адм. д. № 6292/2022 г., V о. и цитираните в него решение по адм. д. № 6646/2022 г. на ВАС, пето отделение и Решение № 10244/14.11.2022 г. по адм. д. № 2528/2022 г.

В заключение на изложеното съдът намира, че процесното уведомително писмо е недостатъчно мотивирано, в резултат на което не би могла да се прецени материалната му законосъобразност. Тази констатация налага отмяната му в

посочените части и необходимостта от връщане на преписката на административния орган за произнасяне по заявлението на жалбоподателя, съобразно изложените по-горе указания по тълкуването и прилагането на закона, като бъде определен 1-месечен срок, считано от получаване на преписката след влизане в сила на настоящото решение.

Съобразно изхода на спора и на основание чл. 143, ал. 1 от АПК искането на жалбоподателя за присъждане на разноски е основателно до размера от сумата 3150 лв., представляваща заплатени държавна такса, депозит за експертизи и адвокатско възнаграждение.

С тези мотиви, съдът

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ по жалба на „УПХ“ ЕООД с ЕИК[ЕИК] Уведомително писмо с изх. № 02-220-2600/7418 от 05.08.2021 г. за извършена оторизация и изплатено финансово подпомагане по схеми и мерки за директни плащания, базирани на площ, издадено от заместник изпълнителния директор на ДФ „Земеделие“, за кампания 2019 по подаденото от жалбоподателя заявление за подпомагане с УИН: 22/270519/95186.

ВРЪЩА делото като преписка на Заместник изпълнителния директор на ДФЗ за ново произнасяне по заявление за подпомагане за кампания 2019 г. УИН: 22/270519/95186 в частта относно Схемата за обвързано подпомагане за плодове (СП-основна), като определя 1-месечен срок за произнасянето, считано от получаване на преписката след влизане в сила на настоящото решение, и съобразно дадените указания по тълкуването и прилагането на закона.

ОСЪЖДА Държавен фонд "Земеделие", Разплащателна агенция –гр. С. да заплати на „УПХ“ ЕООД с ЕИК[ЕИК] направените по делото разноски в размер на 3 150 лв.

Решението подлежи на обжалване пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от връчването му на страните.

Съдия: